

Ter herinnering aan
**Johannes Gerhardus Maria
Offenberg
Jan**

Hij werd geboren te Heino op 29 mei 1933. Na een lange ziekte is hij, voorzien van het Sacrament van de Zieken, thuis overleden op 10 juli 1998.

Op 14 juli was zijn uitvaart, waarna wij zijn lichaam ter ruste hebben gelegd op het kerkhof van zijn parochie te Heino.

Een bijzondere broer, zwager en oom is van ons heengegaan. Bijzonder was hij, omdat hij groot was in het kleine. Na zijn schooljaren op de Mariaschool in Heino ging hij werken in de slagerij van zijn vader; later werkte hij bij verschillende andere slaggers. Zo'n baan is niet niks: vroeg op, koud in de winter, oh wee je rug. Jan was heel trouw. Hij klaagde niet, hij vond zichzelf niet zo belangrijk, hij verloor nooit zijn humeur. Hij was de oudste van ons "twaalf", bleef bij vader en moeder inwonen en zorgde voor hen op wel een heel bijzondere manier. Niets was hem teveel en hij vond dat wat hij deed, heel gewoon was. In alles bleef hij zichzelf: breed-uit glimlachend, met een grote sigaar in zijn mond, op zijn rood-

gelakte klompen deed hij dagelijks zijn boodschappen. Hij genoot met volle teugen van het leven. Van veel dingen was hij goed op de hoogte: hij las veel, keek graag t.v., interesseerde zich voor politiek en muziek. Hij was heel gelukkig met zijn plekje thuis vooral ook wanneer wij op bezoek kwamen en de ene schaterlach na de ander weerklonk. Jan had altijd goede zin. Daarom mochten zijn burens hem ook zo graag en de velen die op straat een praatje met hem maakten. Zijn grote liefhebberij was zijn tuin. Daar kon hij zich in uitleven.

Jan was heel godsdienstig. Hij ging heel vertrouwelijk met God om als zijn Vriend. Wat hadden wij hem graag in ons midden willen houden. Het mocht niet zo zijn. Enkele jaren geleden ontdekten de artsen een kwaal waaraan niets te doen viel. Jan behield zijn goede zin en zijn humor. Zolang hij kon, ging hij zijn gewone gang. Hij was niet bang voor de dood. Wij zijn dankbaar dat wij voor hem mochten zorgen en sluiten hem diep in ons hart. Wij zullen "onze Jan" nooit vergeten.

Voor uw bliken van meeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van onze broer, zwager en oom, danken wij u heel hartelijk.

De familie Offenberg.